

Treatment of Remembering

Tři ženy lenivě leží na obrovské zářivě bílé svažité podušce. Jsou oblečené do modré, žluté a červené bundičky a zlatých cyklistických šortek; mají zavřené oči. Lehce oddechují, jako by usnuly na slunci. Je to scéna, která i na nás přenáší uvolněnost. Bylo by hezké moct se k nim připojit. Najednou z ohbí lokte, kolena nebo z podpaží vyroste nylonová květina. To kouzlo zanechá závan surrealismu. Zvou nás, abychom odložili racionální drobnohled a následovali je vedeni smysly.

Začínají klouzat a otáčet se. Oči mají stále zavřené, jako by se ladně podvolily gravitaci. Na rtech jim hraje úsměv, možná se jim něco hezkého zdá.

Tichým hovorem o dešťových kapkách na kůži a voňavých stéblech trávy ve větru navozují smyslovou dokonalost přírody. Světla přecházejí z bílé do lila, zlaté a jejich pohyby jsou rozechvělé stejně jako roztřesený hudební podkres. Mírná změna postoje, povytažení páteře, polekaný pohled nebo náklon hlavy – tanečnice evokují zvířata: jeleny nebo koně, milence nebo hravé děti. Vzpomínají na svět, který existoval kdysi.

Choreografie zasazená v ráji podobné snové říši budí dojem, že čas skončil a my sledujeme fata morgánu ve vlastní mysli. Představení s nekonečnou finesou zasazuje v naší psyché politické poselství. Na konci nás ze snění vytrhne totální výpadek; hudební doprovod se vytrácí, krajina bledne. Ztěžka dýcháme a dumáme nad tím, co jsme právě viděli.

Oonagh Duckworth

POCKETART / Sabina Bočková, Johana Pocková, Inga Zotova - Mikshina: **Treatment of Remembering**

